

28. 2. 2016 14:00, Zürich, Švajčiarsko

„Nie že by som už bol dosiahol alebo že by som už bol dokonalý, ale sa ženiem, ak by som len aj mohol uchvátiť, k čomu som aj uchvátený Kristom Ježišom. Bratia, ja nemyslím o sebe, že by som už bol uchvátil. Ale jedno robím: na to, čo je za mnou, zabúdajúc a po tom, čo je predo mnou, sa vystierajúc ženiem sa za cieľom, ktorý mám pred očami, k víťaznému, k odmene horného povolania Božieho v Kristu Ježišovi. Tak tedy všetci, ktorí sme si vedomí cieľa, takto zmýšľajte. A jestli o niečom ináče zmýšľate, i to vám Bôh zjaví. Avšak k čomu sme už dospeli, v tom istom pravidle aj kráčať, to isté myslieť. Buďte mojimi spolunapodobňovateľmi, bratia, a pozorujte tých, ktorí tak chodia, ako máte príklad na nás. Lebo mnohí tak chodia o ktorých som vám často hovoril a teraz i plačúc hovorím, že sú nepriateľmi kríža Kristovho, ktorých koniec je zahynutie, ktorých bohom je brucho a sláva v ich hanebnosti, ktorí myslia na zemské veci. Lebo naše občianstvo je v nebesiach, odkiaľ i Spasiteľa očakávame. Pána Ježiša Krista, ktorý premení telo nášho poníženia, aby bolo súpodobným telu Jeho slávy podľa pôsobenia, ktorým si môže aj podriadiť všetky veci.“ [Filipänom 3:12-21 podľa nem. prekladu]

„O nič sa nestarajte, ale vo všetkom modlitbou a prosbou s ďakovaním nech sa oznamujú vaše žiadosti Bohu. A pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý rozum, bude strážiť vaše srdcia a vaše mysle v Kristu Ježišovi.“ [Filipänom 4:6-7]

Pánu buď vďaka za to, že tu aj dnes môžeme byť, aby sme počuli Jeho Slovo a boli požehnaní. Nech je tento deň dňom, ktorý Pán učinil pre nás všetkých. Počuli sme už pramocné Slovo na úvod. My, ktorí sme si vedomí cieľa, zabúdame na všetko, čo je za nami, hľadáme vpred a vystierame sa za tým, prejsť od viery k realite. Túžime po tom, aby sa Pán vrátil a vzal nás domov do Svojej slávy.

Predtým, ako prejdeme hlbšie do preberania Slova, by som chcel podať krátku správu. Bola to jedna z najdlhších a aj najťažších ciest, ale Boh daroval milosť nad každú mieru. Najprv Honkong, potom Manila, Malajzia, Kambodža a Bangkok – jednoducho z letiska do zhromaždenia a do hotela a potom opäť ďalej. Ale Boh otvára dvere a keď potom myslíme na to, že aj tam v rôznych

jazykoch zaznamenávajú, rozmnožujú a potom rozširujú, tak je krásne, že Boh volá von zo všetkých jazykov a národností. Krásne je, že plné evanjelium je kázané na svedectvo všetkým národom a potom príde koniec tak, ako povedal náš Pán [Matúš 24:14].

Dnes máme v našom strede mimoriadnu návštevu z Brazílie. Sme Pánovi veľmi vďační za to, čo sa tam deje v posledných rokoch. Boh skutočne daroval novú milosť, aby sa vrátila orientácia späť ku Slovu. Poviem o tom len pár slov predtým, ako nás brat pozdraví: Aj tam sme v roku 1970 dostali milosť urobiť začiatok a zvestovať Slovo hodiny. Prešli roky, kúpili sme 2 tlačiarne, poslali sme ich tam a učinili, čo sme mohli, aby bola posledná zvesť rozširovaná. Áno. Potom prišiel americký vplyv a potom šlo stále znova už len o proroka, len o brata Branhama, už viac nie o nášho Pána, nie o plné evanjelium ani o to, čo Pán pre nás učinil – potom bol vyzdvihovaný už len muž. Na každom pódiu bola dokonca stolička, aby mohol zaujať miesto a započat svoju poslednú službu, ak by náhodou vstal z mŕtvych. Boli to roky spojené s veľmi veľkou bolesťou, ale potom Boh nanovo daroval milosť a mohol mocným spôsobom použiť najmä brata Miskysa k tomu, aby sme mohli mať na rôznych miestach zhromaždenia. Bol to skutočne prelom späť k originálu – prelom k Božiemu Slovu, späť k Bohu, späť k Slovu. Aj na tomto mieste, bratia a sestry, sme to stále znova zdôrazňovali. Boh používa rôzne nástroje, ale česť a chvála náleží len Bohu samotnému, nie nádobe. Čo povedal brat Branham? On sám seba prirovnal k mikrofónu a povedal, že mikrofón je tu, aby však bol dosiahnutý cieľ musí prísť hlas, ktorý doňho hovorí. Boh mohol Svojho služobníka použiť k tomu, aby nás priviedol späť k Slovu, k Bohu. Nie nejaký nový smer viery, ani nové náboženstvo, ale späť k Bohu, späť k Slovu.

Teraz prosíme brata Miskysa a oboch našich bratov, aby prišli dopredu a povedali pár slov. Máme návštevu aj z Kanady, z Ottawy a Montrealu. Brat, Boh ti požehnaj mimoriadnym spôsobom.

[brat z Brazílie:]

Kresťansky vás zdravím v mene Ježiša. Bez pochybnosti je to veľká radosť mať dnes popoludní s vami obecenstvo. Naozaj je to tak, ako to náš brat práve povedal – Boh s nami v Brazílii učinil veľké veci. Počas posledných troch rokov Boh skutočne sňal z našich

očí oponu. Priznávam, že nie je jednoduché zboriť to, čo bolo roky budované, a budovať nanovo. Skrze Božiu milosť sme poznali, že sa teraz musíme vrátiť späť k začiatku a na začiatku bolo Božie Slovo. Neexistuje žiadny pevný základ, jedine že by to bolo Božie Slovo. Všetko mimo Slova pomíne a neobstojí. Chcel by som čítať Slovo zo žalmu 119 verš 105: „*Tvoje Slovo je sviecou mojej nohe a svetlom môjmu chodníku. Prisahal som a dodržím, že budem ostríhať súdy Tvojej spravodlivosti.*“ Amen. Boh vám požehnaj.

[ďalší brat z Brazílie:]

Zdravím vás v mene Ježiša Krista. Cítim sa poctený, že tu s miem spolu s mojím bratom byť. Bohu buď vďaka za to, že nanovo započal Svoje dielo v Brazílii. Vplyv človeka pomíne a Boh nanovo postavil Svoje vlastné dielo. Prosím, aby sa naši súrodenci za toto dielo modlili. Po návšteve brata Franka v Brazílii bolo spiace semeno prebudené, pretože kde je Pán Ježiš Kristus prítomný, tam semeno prináša ovocie. Ďakujem, že tu môžem byť. Modlite sa za mňa i za celú Nevestu v Brazílii v mene Pána Ježiša Krista. Amen.

[brat Frank:]

Pánu buď zo srdca vďaka. Je skutočne pramocné vidieť, čo Boh koná. Podľa toho vidíme, že sme sa ku koncu veľmi priblížili. Na konci bude Nevesta bez poškrvny a vrásky [Efežanom 5:27], obmytá v krvi Baránka [Zjavenie 1:5], posvätená v Božom Slove [Ján 17:17, Efežanom 5:26], zapečatená Svätým Duchom [Efežanom 1:13, 4:30] a pripravená stretnúť sa so Ženíchom [Matúš 25:10].

Sme zo srdca vďační za to, že Boh mohol vo všetkých dobách použiť ľudí. Vy milí tu vo Švajčiarsku, predstavte si: ak by v čase reformácie neboli vo Švajčiarsku Boží muži – Huldreich, Zwingli – tak by v roku 1531 v Zürichu nenastalo víťazné ťaženie reformácie. Boh stále znova používal ľudí. Bez Jána Kalvina by neprišlo víťazné ťaženie v roku 1535 v Ženeve – ak by neprišiel Boží muž – muž hodiny. Boh mohol stále znova použiť niekoho, skrze koho mohol hovoriť a nanovo pôsobiť. Či to bol Wycliff v Anglicku, Hus v Prahe, kdekoľvek a kedykoľvek to bolo, John Wesley, John Smith alebo Menozimos, vždy to boli ľudia, ktorých Boh mohol v určitom čase vo Svojom kráľovstve použiť. Dorazili sme do posledného časového úseku – prorockého, nežijeme viac v časoch reformácie, ale v čase znovunapravenia všetkých vecí do stavu, v ktorom boli na počiatku.

Sme vďační, že Boh vždy používa ľudské ústa a posielal zrána a potom znova a znova Svojich poslov. Najmä ak dal priame Božie poverenie, ako ho dostal brat Branham:

„Tak, ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Ježiša Krista, tak budeš ty poslaný so zvesťou, ktorá predíde druhému príchodu Krista.“

Bratia a sestry, v Božom kráľovstve máme do činenia s Bohom, s naplnením zaslúbenia, a v poslednom prorokovi Starého zákona stojí predsa oboje: to, čo sa malo stať pri prvom a aj to, čo sa stane pri druhom príchode Krista. Oboje stojí v poslednom prorokovi Starého zákona. Na jednej strane: „*Hľa, posielam Svojho anjela, a upraví cestu pred Mojou tvárou*“, a potom to Tak hovorí Pán: „*Hľa, Ja vám pošlem proroka Eliáša, prv ako príde deň Hospodinov, veľký a strašný.*“

Bratia a sestry, pýtam sa: Kam sa stratil rešpekt pred Božím Slovom? Rešpekt pred tým, čo Boh povedal?

Aj to sme tu už viackrát zdôraznili: V Novom zákone náš Pán po službe Jána Krstiteľa toto zaslúbenie zo Starého zákona jasne a zreteľne potvrdil: „*Eliáš pravda príde prv a napraví všetko.*“ [Matúš 17:11] Je to predsa v Starom i Novom zákone vyslovené, zaslúbené a potvrdené. Opakujem: Kam sa stratil rešpekt pred tým, čo Boh vo Svojom Slove povedal? Výklady vedú mimo toho. My sme vedení do naplnenia toho, čo Boh zaslúbil. Je pramocné teraz žiť a mať účasť na tom, čo Boh práve teraz koná. Buďme predsa úprimní: Bibliu má predsa asi viac ako miliarda ľudí v kresťanstve. Koľkí majú Bibliu, ale komu bolo Slovo zjavené? Komu je zjavené rameno Pánovo? [Izaiáš 53:1]

Všetci majú Bibliu, všetci majú svoj vlastný výklad, všetci majú svoje vlastné cirkvi alebo zbory, ale kde prichádza k Svojemu právu Boh? Kde prichádzame my ako deti Božie ku svojmu právu, totiž k priamej účasti na tom, čo Boh práve koná?

V úvodnom Slove sme to tak nádherne počuli. V pár veršoch bolo celé kázanie. Jedná sa skutočne stále znova o to, aby bolo Slovo rešpektované. To čítal aj náš brat zo žalmu 119:105: „*Tvoje Slovo je sviacou mojej nohe a svetlom môjmu chodníku*“. Čo povedal gróf Zinzendorf, zakladateľ Bratskej cirkvi? „Ak by viac nemalo

platí Tvoje Slovo, na čom by spočívala moja viera? Nejedná sa mi o tisíce svetov, jedná sa mi o to, činiť Tvoje Slovo.“ Slovo bolo predsa nanovo postavené na sviatnik a pre mňa – dovoľte, ak občas musím spomenúť nadprirodzené prežitia – pre mňa malo Slovo od samého začiatku význam, už od detstva bolo Slovo nášho Boha v mojom srdci. Aj o tom som už často svedčil: U nás doma ležala Biblia otvorená na stole – len pri jedle bola odložená a potom bola prinesená späť. Odkedy sme vedeli čítať, museli všetci čítať Božie Slovo pri domácich bohoslužbách, všetci do radu po dvoch veršoch. Božie Slovo bolo u nás doma v pravom zmysle slova. Za to som vďačný.

Preto si viete určite predstaviť, ak bratia uvedú viac ako 70 citátov o siedmich hromoch, ale nemôžu uviesť ani jeden citát z Biblie – čo potom? Ja to musím vidieť v Slove a nájsť to tam potvrdené. Som Bohu vďačný za to, že skutočne všetko, čo brat Branham povedal, správne chápem a môžem to zaradiť. Boh to skutočne tak viedol, že som smel mať od samého začiatku účasť na zvestovaní a na kázaniach – čokoľvek kázal, nezostala žiadna otázka, smeli sme vziať všetko späť do Slova. Koľkí si spomínajú, ako som tu už hovoril, ako sme mali s bratom Barillierom veľké zhromaždenia v Marseille vo Francúzsku? Po zhromaždení sa ma bratia pýtali, čo znamená sedem hromov a ja som povedal: „To neviem, dobrú noc“ a šiel som po schodoch nahor. Ale ďalšieho rána – a to je tak pravda, ako Boh žije (Hlas Všemohúceho si nikto nevie predstaviť, prechádza morkom kostí) – zaznelo: „**Môj služobník, čítaj 2. Timoteovu 4!**“ Vyskočil som a čítal od verša 1 po verš 5 a potom som sa vrátil k veršu 2. Mám tú Bibliu tu: 2. Timoteova 4:2: „*Káž Slovo, pristupuj v pravý i nepravý čas.*“ V tom okamihu som vedel, že to, čo nebolo ako Božie Slovo zapísané, nie je určené ku zvestovaniu. Len to, čo je napísané v Božom Slove, je určené ku zvestovaniu. A ja som pochopil aj to, čo je vo verši 1 [podľa nem. prekladu]:

„Zaprisahávam ťa pred tvárou Božou a Pána Ježiša Krista, ktorý má súdiť živých i mŕtvych za Svojho príchodu a za Svojho kráľovstva“

Postavené pod prísahu! Nezvestovať nič iné ako Slovo. Verš 2:

„Káž Slovo, pristupuj v pravý i nepravý čas, karhaj, tresci, napomínaj s celou zhovievavosťou a s učením.“

A potom:

„Lebo bude čas, keď neznesú zdravého učenia, ale podľa vlastných žiadostí budú si hromadiť učiteľov, lebo ich budú svrbieť uši, a odvrátia uši od pravdy a obrátia sa k bájkam.“

Čo píše Peter?

„Lebo sme neišli za chytrácky vymyslenými bájkami...“ [2. Petra 1:16], ale „...máme pevnejšie Slovo prorocké ... a to nedopúšťa vlastný výklad.“ [2. Petra 1:19-20 podľa nem. prekladu]

V 1. liste Petra to máme priamo v 1 kapitole od verša 22:

„A tak očistiac svoje duše poslušnosťou pravdy skrze Ducha cieľom nepokryteckého milovania bratstva vrúcne milujte jedni druhých z čistého srdca znova splodení súc nie z porušiteľného semena, ale z neporušiteľného živým Slovom Boha a zostávajúcim na veky.“

Haleluja! Česť buď nášmu Bohu!

„Lebo každé telo je ako tráva a každá sláva človeka ako kvet trávy; tráva uschla, a jej kvet opadol...“

A teraz to prichádza:

„...ale Slovo Pánovo zostáva na veky.“

A teraz príde ešte mocnejší výrok [podľa nem. prekladu]:

„A to je to Slovo, ktoré sa vám zvestovalo ako spásna zvešť.“

Nielen „toto je to Slovo“, ale „Slovo, ktoré sa vám ako evanjelium kázalo“. Nič iné, len originálne Slovo nášho Boha. Aj to, bratia a sestry, by sme chceli ešte raz zdôrazniť, totiž ako to stojí napísané vo verši 23:

„...znova splodení súc nie z porušiteľného semena, ale z neporušiteľného živým Slovom Boha“.

Bratia a sestry, to je jednoducho veľmi dôležité. Tak ako sme skrze prirodzené narodenie narodení do tohto sveta, tak iste skrze znovuzrodenie vchádzame do nového života. To nie je žiadny názor – každému narodeniu predchádza splodenie – z Boha splodení. To isté slovo – *genao* – je v gréčtine i hebrejčine použité pre splodenie i pre narodenie. Tam, kde je napísané, že sme splodení z Boha [Ján 1:13, 1. Petra 1:23], stojí to isté slovo ako tam, kde je napísané, že sme narodení z Boha [1. Jána 3:9, 4:7]. Pretože to, čo je splodené, to sa i narodí.

„Ty si Môj Syn; Ja som Ťa dnes splodil.“ [Žalm 2:7]

A potom:

„*Preto aj to splodené sväté bude sa volať Syn Boží.*“ [Lukáš 1:35]

Najprv splodenie skrze Ducha a potom narodenie toho, čo bolo splodené. Prijímame semeno Božieho Slova a tak ako bol náš Pán Slovom, ktoré sa stalo telom – Božie semeno, ktoré bolo zasľúbené, že príde a hadovi rozdrví hlavu [1. Mojžišova 3:15] „*Slovo sa stalo telom a stánilo medzi nami...*“ [Ján 1:14] – tak musíme i my Slovo prijať. Ako často sme to na tomto mieste povedali: Anjel Gabriel prišiel k Márii so zasľúbením a keď ho vyslovil, ona mu uverila, Boží Duch ju zatienil a Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami. Tak je to s nami, my Božiemu Slovu veríme a Boží Duch na nás prichádza, aby v nás vypôsobil nový, Boží život. Pretože spojenie k Bohu máme len ak v nás môže byť zjavený Boží život. Inak máme vieru možno len ako niečo v hlave, viera však musí byť v srdci – Slovo musí padnúť do našich srdc ako semeno, a potom v nás Boží Duch stvorí nový život. Aj za takéto verše sme jednoducho vďační.

Čítajme ešte raz verš 23: „*znova splodení súc nie z porušiteľného semena, ale z neporušiteľného živým Slovom Boha a zostávajúcim na veky.*“ Semenom! Slovo je semeno! A potom potvrdenie vo verši 25: „*ale Slovo Pánovo zostáva na veky. A to je to Slovo, ktoré sa vám zvestovalo.*“ Vďaka buď živému Bohu za to, že sieme žiť v tomto čase, v ktorom nie sú zvestované len čiastočné pravdy.

Vy viete, že v každom prebudení bol kladený dôraz na mimoriadne prežitie – či to bolo pokánie, viera, znovuzrodenie – v každom prebudení! Na posvätenie – vezmite si Johna Wesleyho – jemu išlo o posvätenie. Už vtedy sa mali ženy obliekať tak, ako sa ženy obliekať majú. On kládol dôraz na to, že veci musia aj navonok súhlasiť tak, ako súhlasia vo vnútri. V prebudení boli zdôrazňované rôzne veci. Potom prišlo letničné prebudenie a snáď to sieme raz tiež povedať: My sme to šťastie ešte prežili a v tom je ten bod: Boh Svojho Ducha v každom prebudení skutočne vylial na všetko telo, aj keď učiteľsky ešte nebolo všetko na najnovšom a najsprávnejšom stanovisku. Vezmite si letničné hnutie: Svätý Duch skutočne padol, aj keď boli ešte v učení trojjednosti. Potom vzniklo aj učenie *Jesus only* (Len Ježiš). Napriek tomu Boží Duch padol a tu je ten bod: Mnohí potom brali krst Svätým Duchom ako

potvrdenie toho, že všetko je správne. Nie! **Krst Duchom je potvrdením toho, že nás Boh prijal, ale učiteľsky ešte vôbec nemusí byť všetko správne usporiadané. Potom prichádza Boží Duch, aby Slovo zjavil a všetko nám ukázal.** Osobne sme predsa prežili, ako Svätý Duch zostúpil, keď sme ešte boli v učení trojjednosti. Ale potom, keď čas sa naplnil a Boh poslal Svojho proroka, otvoril naše srdcia k prijímaniu a náprave. Aj to som tu už niekoľkokrát povedal: rýchlo sme našli cestu k Rýnu, a potom sme každý jeden druhého nanovo biblicky pokrstili na meno Pána Ježiša Krista. Nehľadeli sme na krst, ktorý sme predtým vykonali v trojjednej forme, pretože Boh nám daroval milosť poznať, že toto je časový úsek, v ktorom musí byť všetko privedené do správneho stavu.

Jedno zhromaždenie na poslednej ceste bolo v charizmatickom zbore a hovorím vám: druhýkrát sa takého zhromaždenia nechcem zúčastniť. Dúfam len, že aj tam boli ľudia, ktorých Boh mohol osloviť. Toľko hudby, toľko ramba-camby som dlho nezažil. A potom – ako to navonok vyzeralo, hovorili jazykmi – a potom zaznelo: „To je Božia moc!“ Takmer jedna hodina prešla skutočne len s ramba-cambou a potom tam ležali na podlahe prikrytí dekami a ten muž v popredí povedal „To je Božia moc!“ Nie a ešte raz nie! V Biblii nikto nepadal na svoj chrbát, ale na svoju tvár a klaňal sa Bohu. Ale ľudia niečo predvádzajú a myslia si, že to je správne. Odkladajú však proroka a potom sa môže stať, že mi ten zodpovedný muž povie, že nemám pri zvestovaní zmieniť veci, ktoré by mohli byť kontroverzné. Nuž, ja predsa musím zvestovať celú spásnu zvesť! Nemôžem brať predsa ohľad na to, čo sa deje. Ja nie som závislý od žiadneho človeka a naveky budem zvestovať Božie Slovo!

Neviem, či sa to sem hodí, ale na marec je opäť naplánovaná veľká cesta do Etiópie, Kene, Ugandy až po Dar es Salaam a v piatok prišiel telefonát z Nairobi, kde chcú mať naši bratia zhromaždenie v najväčšom letničnom zbore v katedrále, ktorá ponúka miesto pre viac ako 4-tisíc ľudí. A potom mi brat Njagi náhle hovorí: „Brat Frank, je tu biskup a chcel by s tebou hovoriť.“ Odpovedal som: „Zo srdca rád.“ A on povedal len pár slov a potom: „Srdečne ťa pozývam, ale, prosím, nehovor nič, čo by mohlo vyvolať nejaké kontroverzie.“ Povedal som mu len: „Až dodnes som kázal len

Božie Slovo, a to budem kázať aj v Nairobi.“ Nie to, čo chcú ľudia počuť, ale to, čo nám Boh chce v tomto čase skutočne povedať. Tak sme to čítali v 2. Timoteovi 4.

Ešte jedna myšlienka, bratia a sestry. Boh nám skutočne daroval milosť zostať normálni v zmýšľaní i jednaní. Ako stojí napísané: Boha ctiť, Jemu dať za pravdu, nechať sa ním napraviť a biblicky zaradiť aj to, čo povedal brat Branham. Dám vám 2-3 príklady ako to občas robím. Ak sa brat Branham s niekým modlil a mal dojem, že nebol na mieste uzdravený, tak sa potom raz skutočne stalo, že brat Branham zmienil stvorenie a povedal: „Možno to bolo tak, že pri stvorení prešlo 800 rokov, kým sa stalo to, čo Boh povedal.“ On však nechcel meniť správu o stvorení, ale len povzbudiť osobu, ktorá v tom okamihu nemala vieru, aby sa to stalo teraz a tu, že sa to stane o niečo neskôr. Ja predsa viem, čo týmto výrokom myslel. Nikto nemusí prichádzať dopredu a tvrdiť, že to trvalo 800 rokov. Nie! Boh povedal a stalo sa! Večer a ráno bol jeden deň! Všetko, čo Boh vyslovil, sa stalo. Brat Branham ako jednoduchý človek však chcel všetkým pomôcť – aj tým, ktorí nedokázali veriť, jeho srdce bolo otvorené všetkým slúžiť, všetkým pomôcť. Vďaka buď živému Bohu za neopísateľnú milosť, ktorá sa nám stala.

Čítajme z listu Jakoba. Bratia a sestry, je jednoducho pramocné, ako Boh dopredu hovoril o návrate Krista a použil Božích mužov, aby všetko zapísali a my to máme dnes pred sebou. Čítajme niekoľko veršov z listu Jakoba 5. Verš 7 je nám dobre známy, čítajme aj o niečo ďalej. Jakob 5 od verša 7 [podľa nem. prekladu]:

„*A tedy trpezlivo vytrvajte, bratia, až do príchodu Pánovho.*“ Nuž, to je naša téma – návrat Ježiša Krista. Potom prichádza napomenutie: „*trpezlivo vytrvajte, bratia*“. Čokoľvek príde, skúška, prenasledovanie, opovrhovanie, ohováranie, čokoľvek môže prísť, trpezlivo vytrvajte, vyplatí sa hľadiť na Pána a Jemu všetko odporučiť. Nemčina hovorí: „*trpezlivo vytrvajte bratia až do príchodu Pánovho.*“ Ja som si to vyhľadal – v našich Bibliách stojí slovo *návrat* v spojení s návratom Ježiša Krista, nášho Pána 15-krát. Bola to hlavná téma už v čase apoštolov. Pokračuje ďalej:

„*Hľa, roľník očakáva vzácny plod zeme a čaká naň trpezlivo, až dostane včasný a pozdný dážď.*“

Veríme z celého srdca tomu, čo brat Branham ohľadom toho povedal: V poslednom úseku bude siate i žaté, naraz padne včasný i pozdný dážď a všetci, ktorí Božie Slovo teraz počujú a zo srdca mu veria, prichádzajú a budú pripojení k Cirkvi-Neveste. Je to posledné volanie, ktoré Boh necháva zaznieť a všetci, ktorí sú z Boha, počujú Jeho hlas. Oboje – pri sejbe i... A kto vie lepšie, ako syn roľníka, aký potrebný je dážď pri sejbe – pôda sa pred siatím musela zúrodniť, musela byť skyprená a muselo byť siate. Ako dobre to vie syn roľníka – keď príde žatva bez toho, aby prišiel aj pozdný dážď, tak nie je úroda. Až keď príde pozdný dážď, klasy sa naklonia a slnko ich privedie ku zrelosti – obe veci: sejba i žatva, časný i pozdný dážď. A Božie semeno, ktoré sme v tomto čase siali, budeme žať a bude bohatá úroda. Aj to som si vyhľadal – brat Branham niekoľkokrát hovorí: „Príde kombajn.“ A brat Frank, ten najmenší z tých, ktorých Boh kedy povolal, môže povedať: „Ja som to prezreté pšeničné pole videl.“ To je pravda – tu leží pred všemohúcim Bohom otvorená Biblia. Obrovské pšeničné pole – klasy už sklonené a trochu slnkom opálené, prezreté! A potom som hľadel doľava a tam stál nový kombajn. Potom zaznel hlas: „**Môj služobník, zožni úrodu, kombajn je pripravený pre teba.**“ Už som vám to niekoľkokrát povedal: Boh to jednoducho viedol tak, že posledná zvesť volá posledných v pravde veriacich von zo všetkých národov a jazykov, a toto nie je len čas sejby – je to čas sejby a je to i čas zrelosti. Boh daroval milosť, že nemáme ostať v detských topánkach, ale máme dospieť v dokonalého muža, k miere dospelosti plnosti Kristovej [Efežanom 4:13] a plnej zrelosti pred všemohúcim Bohom. On sa o všetko postaral.

Bratia a sestry, zo srdca verte – On sa vráti a my budeme s Ním vzatí a budeme s Ním na všetky veky. To je tak isté, ako to On povedal. Ako to On zasľúbil, tak isto sa to aj stane. Obzvlášť v 1. Korintským 15 môžeme čítať, že keď sa Pán vráti, smrteľné si oblečie nesmrteľnosť, pomimuteľné si oblečie nepomimuteľnosť. A čo sa ma obzvlášť dotýka, je verš 54:

„A keď toto porušiteľné oblečie neporušiteľnosť, a toto smrteľné oblečie nesmrteľnosť, vtedy sa naplní Slovo, ktoré je napísané: Smrť je pohltená vo víťazstvo.“

Keď náš Pán povstal, bol osteň smrti vytiahnutý a smrť bola premožená, ale pri návrate nášho Pána bude smrť pohltená vo víťazstve, nikdy viac o smrti nebudeme počuť a budeme naveky s Pánom!

Vráťme sa ešte rýchlo k Jakobovi 5. Je jednoducho nádherné, ako boli Boží muži Božím Duchom vedení vyložiť to, o čo sa jedná. Jakob 5:8 [podľa nem. prekladu]:

„Vytrvajte aj vy trpezlivo, upevnite svoje srdcia, lebo sa priblížil príchod Pánov.“

Bratia a sestry, pred dvetisíc rokmi to bolo napísané pre nás, pre teba a pre mňa, ktorí žijeme dnes – aj vy trpezlivo vytrvajte a upevnite svoje srdcia, lebo sa priblížil príchod Pánov. A teraz príde napomenutie nám všetkým:

„Nevzdychajte, bratia, druh proti druhovi, aby ste neboli odsúdení. Hľa, Sudca stojí pred dvermi!“

Nie, nevzdychajte, bratia! Potom príde napomenutie:

„Za príklad, ako znášať zlé a ako trpezlivo vytrvať, vezmite si, moji bratia, prorokov, ktorí hovorili v mene Pánovom.“

Aj my prechádzame skrze utrpenie, skrze potupu a opovrzenie, ale tu stojí napísané: *„Za príklad, ako znášať zlé a ako trpezlivo vytrvať, vezmite si, moji bratia, prorokov, ktorí hovorili v mene Pánovom.“* Proroci boli prenasledovaní, vraždení a odmietaní, ale zanechali nám Božie Slovo. Vo verši 11 stojí ďalej napísané [podľa nem. prekladu]:

„Hľa, blahoslavíme tých, ktorí trpezlivo vytrvali. O vytrvalej trpezlivosti Jobovej ste počuli i o konci, ktorý mu Pán daroval. Poznajte podľa toho, že je Pán veľmi ľútostivý a milosrdný.“

Už nám ostáva len ďakovať. Až doteraz Boh daroval milosť vo všetkom utrpení a všetkom, čo prichádza. Upevňuje nás to, nie sme založení na piesku, ale na skale. Môžu prísť búrky, vetry, ale nie sme to my, ale skala, na ktorej stojíme. A môžeme jednoducho poznať, že Boh má na zemi Cirkev, ktorá sa nikam nehodí, do tejto ani tamtej denominácie, nikam. *„Zo sveta nie sú, ako Ja nie som zo sveta.“* [Ján 17:16], *„Ak Mňa prenasledovali, budú aj vás prenasledovať. Ak Moje Slovo zachovali, zachovajú aj vaše.“* [Ján 15:20] My kráčame v stopách nášho Pána a tak, ako učení Písma

prenasledovali a neuznali Jeho, tak to bude v tomto čase aj s nami. My však hľadáme na nášho Pána a hovoríme: Pane, Ty si pomohol všetkým prorokom a všetkým prenasledovaným, Ty budeš aj s nami, kým prejdeme od viery k realite.

Ešte tri vzácne verše zo Skutkoch apoštolov, kde Pavol hovorí o Božom poverení, ktoré sa týkalo jeho služby, že nastane dokonanie a bude dovedené k záveru. Skutky 20:24:

„Ale ja na to na všetko nič nedbám, ani môj život nie je tak drahý, ako aby som s radosťou dokonil svoj beh a službu, ktorú som prijal od Pána Ježiša, to jest, aby som pevne svedčil evanjelium milosti Božej.“

Nemám na zemi nič, o čo by sa mi jednalo, jedná sa mi o to, aby bola služba dovedená k záveru, žeby posledná zvesť dosiahla na zemi tých posledných a žeby sa skutočne naplnilo Slovo, že plné evanjelium bude kázané všetkým národom na svedectvo. A ako stojí napísané v Zjavení 14:6: *„A videl som iného anjela, letiaceho prostredkom neba, ktorý mal večné evanjelium, aby ho zvestoval tým, ktorí bývajú na zemi, a každému národu i pokoleniu i jazyku i ľudu“* – je to jednoducho Boží čas, v ktorom teraz žijeme, posledná zvesť, posledné volanie dosahuje všetky národy a jazyky na zemi. Boh poslal Svojho proroka, aby nám daroval uvedenie do celkového spásneho plánu. Ako často sme to aj my na tomto mieste zmienili, bratia a sestry: Kto z nás by bol vedel, čo sa skutočne v záhrade Eden stalo? Biblia je napísaná v podobenstvách, ale ak potom čítame od muža Božieho, čo sa skutočne stalo, že v lone matky boli dve rôzne semená, tak je to rovnako aj teraz. Čo s tým môžeme robiť? Ale jedná sa len o Božie semeno, to dôležité, Božie semeno, Božie Slovo, žiadny výklad, žiadne zvedenie. Aj to sme tu povedali a to hovorím aj v celom svete takmer v každom kázaní, ako to zdôraznil aj brat Branham: Tým pôvodným hriechom bola nevier. Ako vznikla nevier? Satan prišiel v 1. Mojžišovej 3, spochybnil to, čo Boh Pán povedal Adamovi, a pridal jedno jediné slovo. A na to brat Branham stále znova kládol dôraz a prirovnal to k Zjaveniu 22:18–19:

„...keby niekto pridal k tomu, na toho Boh pridá rán, napísaných v tejto knihe; a keby niekto odňal zo Slov knihy tohoto proroctva,

tomu odníme Boh jeho diel z knihy života a z toho svätého mesta a z toho, čo je napísané v tejto knihe.“

Biblia je uzavreté svedectvo nášho Boha, ale vidíme, že satan prišiel a skutočne pridal zápor. Boh povedal: „*Z ktoréhokoľvek stromu rajského budeš slobodne jesť.*“ [1. Mojžišova 2:16] Satan prišiel a povedal: „*Či naozaj riekol Bôh: Nebudete jesť z niktorého stromu rajského?*“ Boh povedal, že môžu jesť zo všetkých, len nie z jedného stromu, totiž stromu poznania. Prečítajte si to raz v 1. Mojžišovej 2 a 3. Jedno jediné slovo bolo pridané, aby bol celý zmysel prevrátený a Eva tomu prepadla, nevyšla z toho von a bola zvedená. My nikdy nič, ani slovo nepridáme, ani slovo neuberieme. Božie sväté Slovo ostáva tak, ako je – uzavreté svedectvo nášho Boha raz a navždy. Ak niekto príde a hovorí o siedmich hromoch, pošlite ho domov. Pošlite ho domov tak rýchlo, ako sa dá.

Tu v Skutkoch 20 verš 27 čítame:

„Lebo som sa neutiahol z nejakej príčiny, aby som vám nebol zvestoval celej rady Božej.“

Zvestoval celú Božiu radu! Bratia a sestry, buďte raz úprimní – či sme my na tomto mieste nezvestovali pravdu bez toho, aby sme do toho niečo ďalšie pridávali? Aj keď sme na tomto mieste museli povedať, že neexistujú žiadne tri večné osoby, ale len jeden jediný večný Boh, tak potom hovoríme tieto veci v mene Pánovom. Ale či sme odsúdili tých, ktorí sa generáciu po generácii narodili v blude? Nie! Niesli sme bolesť. Musíme však povedať, že slovo trojjedinosť nestojí v Biblii, výraz trojjediný Boh nestojí v Biblii ani jeden raz. Výraz Boh Syn nestojí v Biblii ani jeden jediný raz, Boh Svätý Duch nestojí v Biblii, ale 16-krát po sebe stojí napísané „Chválený a velebený buď Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista.“ Boh nám daroval milosť mať rešpekt pred Jeho Slovom a mať ho zjavené skrze Svätého Ducha. Nie tri osoby. Viem, že ľudia sa na tom pohoršujú, ale ja to ukazujem všetkým ľuďom po celej zemi. Tak veria v trojjedinosť vo všetkých cirkvách, a potom povedia: „Otec je večný, Syn je večný, Svätý Duch je večný. Otec je všemohúci, Syn je všemohúci, Svätý Duch je všemohúci.“ To všetkým kážu! Nie! Neexistujú traja všemohúci, je len jeden všemohúci večný pravý Boh! A tento jediný pravý Boh sa nám zjavil ako Otec v nebi, v jednorodenom Synovi na zemi, a v nás skrze Svätého Ducha, aby

naplnil Svoju večnú spásnu radu a nanovo nás ustanovil za Božích synov a dcéry – Galaťanom 4. Ó, vďaka buď všemohúcemu Bohu za zjavenie Ježiša Krista, nášho Pána, že jednoducho môžeme vedieť, že Boh sa zjavil v tele ako nám to bolo zanechané v Božom Slove.

Zhrňme to, bratia a sestry. Aj to mi práve prichádza – samotný krst: Ak niekto číta pomaly, zistí, že tam je napísané „*vo meno*“ [Matúš 28:19], nie „*mená*“, ale „*vo meno Otca, Syna a Svätého Ducha*“. Predtým, ako môžem *vo meno* krstiť, tak ho predsa musím poznať, musím vedieť, aké je to meno. Preto boli všetci pokrstení na meno Pána Ježiša Krista – či v Skutkoch apoštolov 2, 8, 10, či 19 – všetci, ktorí uverili, boli pokrstení v mene Pána Ježiša Krista. To je to novozákonné zmluvné meno, v ktorom sa nám Boh zjavil ako Otec, v Synovi a skrze Svätého Ducha. Jemu, tomu jedinému Bohu buď česť a chvála za to, že nás vyviedol von z babylonského zajatia, a priviedol na Sion, k Slovu, ktoré odtiaľ vyšlo! Nie k tomu, čo vyšlo z Ríma, ale k tomu, čo vyšlo z Jeruzalema, totiž: „*Zo Siona vyjde zákon a Slovo Hospodinovo z Jeruzalema.*“ [Izaiáš 2:3, Micheáš 4:2]

Tak sa to stalo a tak tomu ešte dnes veríme a sme Pánovi zo srdca vďační. Nech všetci, aj tí, ktorí majú mimoriadne modlitebné priania a núdze, Pánu dôverujú. Dovoľte mi ešte na záver povedať: Náš Pán predsa prišiel do ľudského tela, Slovo sa stalo telom a On vo Svojom tele všetko to, čo naše telo môže postihnúť, vzal na Seba, vyniesol na kríž (Izaiáš 53). A tak v pravde ako On zomrel a preliat Svoju krv, tak sme my boli v Jeho ranách uzdravení. Tak to stojí už v Izaiášovi 53 v minulom čase – nie *budú*, ale *boli uzdravení*. U Boha je to dokonané! Dokonané! Spasenie je dokonané! Záchrana duše, uzdravenie tela, oslobodenie ducha, všetko nám je od Boha darované. Náš Pán a Spasiteľ na kríži Golgaty zvolal: „*Je dokonané!*“ [Ján 19:30] Nech aj dnes všetci, ktorí majú núdzu alebo modlitebné prianie, Pánu dôverujú a spoločne sa budeme modliť a Boha prosiť o to, aby Svoje Slovo na nás potvrdil, pretože veríme Jeho Slovu z celého srdca a z milosti uvidíme naplnenie toho, čo Boh zaslúbil a aj dnes z to milosti prežijeme. Jemu, tomu všemohúcemu Bohu buď česť a chvála na všetky veky v Ježišovom mene. Amen.

Zaspievajme chórus *Taký, aký som, tak to musí byť.*

V čase, keď máme sklonené hlavy a zotrváme v tichej modlitbe, v ctibázní pred naším Bohom a zo srdca veríme, že nám bolo z milosti darované v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi plné spasenie. Plné odpustenie, zmierenie, milosť a spása a aj: „...*ak je niekto v Kristovi, je novým stvorením; dřívene pomínulo, hľa, všetko je nové.*“ [2. Korintňanom 5:17] a taktiež: my, ktorí sme si vedomí cieľa, na to, čo je za nami, zabúdame a po tom, čo je pred nami, sa vystierame... [Filipňanom 3:14] Dôverujeme Pánovi, hľadíme vpred, pretože návrat Ježiša Krista je blízko pred nami. Nikto z nás nevie času ani hodiny, ale jedno vieme a často sme to zdôraznili, ako povedal náš Pán: „...*keď sa to začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite svoje hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie.*“ [Lukáš 21:28] Nech dnes aj všetci tí, ktorí sú pripojení cez internet, nech to je kdekoľvek na zemi, tiež prinesú Pánovi svoje prosby a núdze. Spoločne budeme veriť, spoločne sa budeme modliť a spoločne prežijeme, že Boh potvrdí Svoje Slovo. Predtým, ako sa budeme modliť, dovoľte mi spýtať sa, či sú tu takí, ktorí chcú svoj život plne posvätiť Pánovi. Pozdvihnite na moment ruku. Sú tu predsa nejakí. Chválený a velebený buď náš Pán. Ak máme modlitebné priania, ktoré môžeme priniesť Pánu, pozdvihnite ruku. Aj takí sú. Všade. Všade sú núdze. Posledná otázka: Kto by chcel, aby mu bolo Slovo zjavené tak, ako to Boh mienil? Žeby nás Svätý Duch skutočne viedol do každej pravdy? Toto je čas, toto je deň, ktorý Pán učinil. Opona bola sňatá z našich očí a srdca a smieme vidieť zjavenie Ježiša Krista, prežívať naplnenie biblického proroctva, počuť poslednú zvesť, vyjsť von, oddeliť sa od všetkého, čo nesúhlasí s Bohom a Božím Slovom, smieme veriť tak, ako hovorí Písmo. Aká milosť! Aká prednosť!

Milovaný Pane, Ty večne verný Bože, Ty hľadiš na toto zhromaždenie, Ty vidíš všetkých, ktorí počávajú a sledujú s nami po celej zemi. Požehnaj Svoj krvou vykúpený zástup, daruj zjavenie Tvojho Slova a Tvojho Ducha, daruj milosť, žeby sme si boli vedomí cieľa a náš zrak upreli na Teba, začiatok a dokonávateľa našej viery. Milovaný Pane, zo srdca Ti spoločne ďakujeme za veľkú prednosť smieť počuť pravé Slovo, poslednú zvesť, posledné volanie a tak dostať potvrdenie, že patríme k Neveste Baránka, pretože len Nevesta bude počúvať na hlas Ženícha. Milovaný Pane, daruj milosť, žeby všetci, ktorí teraz Tvoje Slovo počujú, verili

a všetky spásne prežitia – obrátenie, znovuzrodenie, krst Duchom, zapečatenie Svätým Duchom – žeby sme všetci tieto spásne prežitia z milosti učinili a Ty si mohol dokonat' Svoje dielo, vrátiť sa a vziať nás domov. Ó, Maranatha, príď skoro, Pane Ježišu! Požehnaj Svoj krvou vykúpený zástup. Chválené a velebené buď Tvoje nádherné meno Ježiš. Halelujah! Amen.

[modlitby bratov]

Veľký Bože, zo srdca Ti ďakujem za všetkých mojich bratov a sestry, ďakujem Ti dnes obzvlášť za to, že tu smiem dnes povedať: „...*vaše oči sú blahoslavené, že vidia, a vaše uši, že čujú.*“ [Matúš 13:16] Blahoslavené sú vaše srdcia, pretože veria a prijímajú. Som presvedčený pred Božou tvárou, že všetci, ktorí majú uši, aby počuli, dnes počuli a porozumeli, čo chcel Duch povedať, a verný Pán Svoje dielo dokoná ku slávnemu dňu Svojho návratu. Ako spievali speváci – trúby zaznejú! Milovaný Pane, zo srdca Ti spoločne ďakujeme za to, čo práve teraz skrze Svoje Slovo a Ducha konáš a pôsobíš. Všetko je milosť a my Ti za to zo srdca ďakujeme v Ježišovom svätom mene. Halelujah. Amen. Môžete sa posadiť.

Predtým, ako zaspievame pieseň *Už tak dlho Nevesta čaká*, dovoľte mi dať na cestu pozdravy našim bratom v Brazílii, Kanade, Južnej Amerike a všade inde. Nášmu bratovi Jean-Lambertovi dávame pozdravy do Abidjanu. On prekladá do francúzštiny a celý francúzsky hovoriaci svet ho pozná. Boh ho požehnaj.